

Medewerkers zijn door corona de sector uitgejaagd komen er nu achter dat ze in die andere sector op een comfortabele manier meer kunnen verdienen

Eigen schuld dikke bult

Vorige week op tv: een vertegenwoordiger van de zorgsector die klaagt over het gebrek aan gekwalificeerd personeel voor de nog steeds groeiende vraag naar handjes aan het bed. Dit soort verhalen zijn natuurlijk voor heel veel sectoren te vertellen: horecaondernemers, bijvoorbeeld. In veel gevallen kan ik die krapte wel begrijpen. Of eigenlijk begrijpen dat mensen niet in een bepaalde sector willen werken. Als ik bijvoorbeeld zie hoe ingewikkeld en zwaar het is om de zorgsector een baantje van krap twintig uur te maken. Als je mensen vraagt om 's-ochtends en 's-middags twee maal twee uurtjes te werken voor een heel minimaal salaris en dan ook nog verwacht dat die zeer gewaardeerde medewerker de helft van de tijd formuliertjes invult kun je niet anders concluderen dat je als werkgever niet echt respect hebt voor jouw medewerkers en verdien je eigenlijk dat die medewerkers gillend weglopen op zoek naar een andere baan.

Feitelijk is er weinig mis met de manier waarop de groene sector het werkgeverschap invult, maar het is allemaal wel een beetje ouderwets. Vrouwen en mensen met een kleurtje zijn zwaar ondervertegenwoordigd

Zoiets heeft natuurlijk te maken met geld, maar misschien nog wel meer met waardering. In de horeca is feitelijk is iets vergelijkbaars aan de hand. Medewerkers zijn door corona de sector uitgejaagd en komen er nu achter dat ze in die andere sector op een comfortabele manier meer kunnen verdienen. De vraag hier is natuurlijk hoe de groene en de hoveniersector scoort op dit gebied. Excessen zoals in de zorg of horecasector kennen wij denk ik niet, maar ook onze sector staat niet bekend als de meest innovatieve werkgever.

Feitelijk is er weinig mis met de manier waarop de groene sector het werkgeverschap invult, maar het is allemaal wel een beetje ouderwets. Vrouwen en mensen met een kleurtje zijn zwaar ondervertegenwoordigd en heel generaliserend kennen wij eigenlijk maar een soort arbeidsovereenkomst: vijf dagen in de week van 9 tot 5. De jaren vijftig liggen ver achter ons, maar op dit onderdeel lijken ze weer dichtbij.

De makkelijkste winst is natuurlijk dicht bij huis te halen. Sleutel bijvoorbeeld eens aan de samenstelling van jouw teams. Stuur niet twee hoveniers met uurprijs van 40 euro naar een klus, die gegarandeerd eerst één uur gaan bakkeleien hoe het werk moet worden uitgevoerd. Maar combineer een senior van 40 euro met een junior van 20 euro. Op die manier wordt er harder gewerkt, is er meer werkplezier en zijn de totale kosten lager.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!